

TWIST AND SHOOT

SELV OM HAN FØRST IKKE VILLE HAVE JOBBET, FULGTE FOTOGRAFEN **HARRY BENSON** THE BEATLES OVER TO ÅR, DA BEATLEMANIAEN VAR PÅ SIT HØJESTE. HER FORTÆLLER HAN OM BILLEDERNE, DER ÆNDREDE HANS KARRIERE.

En februaraften i 1964 ringede telefonen hjemme hos fotograf Harry Benson. Han var ved at pakke sine kufferter, og i kroppen havde han adskillige vaccinationer. Næste morgen skulle Benson på en større rundrejse i Afrika, hvor han skulle dække reformprocesser og politiske oprør. I den anden ende af røret var en redaktør fra Daily Express, hvor Benson var ansat. Han spurgte, om han ville bytte turen til Afrika med en tur til Paris sammen med The Beatles. Det ville Benson ikke, han var jo ikke nogen rock'n'roll-fotograf. Benson dokumenterede verdensbegivenheder og politiske skandaler, hvad skulle han med fire popdrengene?

Omkring fem minutter efter Benson havde lagt røret på, ringede telefonen igen. Denne gang var det hans chefredaktør. Benson skulle af sted til Paris. Det var ikke en besked, Benson kunne diskutere, det var en ordre.

Næste dag sad han i flyet med The Beatles mod Paris. De virkede flinke nok, men Benson var ikke oplagt. Han ville

hellere have været til Afrika, og desuden var han dårlig pga. alle vaccinationerne.

Ingen kunne vide, hvor stort det ville blive med The Beatles, heller ikke Beatles selv. De regnede med, at det ville vare lidt over et år i alt. De talte om 15 måneder, så ville det være slut. George Harrison så ikke engang sig selv som en del af rock'n'roll. Han gik og drømte om, at han skulle være klassisk guitarist.

Fotografens første opgave med The Beatles var en koncert i en stor hal uden for Paris. Lige inden koncerten var han gået ud til sin bil for at hente noget udstyr. Da han kom tilbage til hallen og gik op mellem rækkerne af ellevilde tilskuere, kunne han høre den første linje fra 'All My Loving': "Close your eyes, and I'll kiss you, tomorrow I'll miss you." Benson stoppede op. Lige dér vidste han, at han var det rigtige sted. Han ønskede ikke længere, at han var i Afrika. Han skulle være lige her, i Paris med The Beatles.

PUDEKAMPEN

"Jeg var på deres hotelværelse en aften, klokken var omkring halv 12, og jeg tror, det var George (Harrison, red.), der begyndte at tale om en pudekamp, de havde haft den anden aften. Alle fire begyndte at grine, og jeg spurgte, om de ikke havde lyst til at gentage det. Der blev sagt ja rundt omkring, men John (Lennon, red.) nægtede. Han syntes, det blev for fjollet. På et tidspunkt kom deres manager Brian Epstein ind og fortalte, at 'I Want to Hold Your Hand' lå nr. 1 i USA. To minutter senere kom han tilbage og fortalte, at de skulle være med i 'Ed Sullivan Show'. Stemningen var høj. På et tidspunkt gik John ud af værelset. Da han kom tilbage, havde han en pude med, som han bankede oven i hovedet på McCartney, der sad med en drink i hånden. Og så var pudekampen i gang. Den varede over en halv time. Det er mit absolutte favoritbillede og måske det bedste billede, jeg nogensinde har taget."

George V Hotel i Paris 1964.

HARRY JAMES BENSON

Den skotske krigs- og reportagefotograf fik sit internationale gennembrud med billederne af The Beatles, ikke mindst dem fra pudekampen. Har desuden fotograferet Michael Jackson i hans soveværelse og alle amerikanske præsidenter siden Eisenhower. Har leveret til magasiner som Vanity Fair, The New Yorker og Life og modtaget adskillige priser for sit arbejde. Bor med sin hustru Gigi i New York.

'THE ED SULLIVAN SHOW'

"De spillede to søndage i træk, i New York og i Miami. Det var stort. Alle så det, det slog alle rekorder. De var også selv godt tilfredse med det. De kunne lide det, men var ikke sådan hysteriske omkring det. De var altid meget professionelle."

'The Ed Sullivan Show' i New York i 1964 med 75 mio. seere.

MUHAMMAD ALI

"Vi var i Miami, og jeg kunne ikke rigtig finde på noget at tage billeder af. Det var i februar 1964, og nogle dage senere skulle Sonny Liston bokse titelkamp mod Muhammad Ali. Så jeg kontaktede Muhammed Ali og spurgte, om han ville mødes med The Beatles, det ville han meget gerne. Han kunne faktisk næsten ikke vente. Men John var ikke begejstret. Han gav ikke meget for Muhammad Ali, han ville hellere møde Sonny Liston, for det var ham, der var mesteren.

Så jeg kontaktede Sonny Liston for at høre, om han ville mødes med The Beatles, hvortil han svarede: 'No, I don't want to meet those bums.' Jeg fortalte ikke noget til The Beatles. Kørte bare af sted med dem hen til Muhammad Ali, hvor de troede, de skulle møde Sonny Liston.

Det tog de pænt, i hvert fald mens Muhammad Ali var der. De var som små lam, han fik dem til alt muligt. Fik dem til at lægge sig ned på gulvet og sagde: 'Hvad siger I, når jeg spørger: 'Hvem er den smukkeste?'' 'Det er du,' svarede de front.

Men da vi kørte hjem, var der dårlig stemning i bilen. Især Lennon var sur. Han syntes, de var kommet til at se åndssvage ud. Jeg sagde ikke noget, kommenterede det slet ikke. Næste dag skulle jeg til Jamaica, og da jeg kom tilbage til Miami for at dække boksekampen, var The Beatles rejst hjem. Da vi mødtes igen i London, havde Muhammad Ali slået Liston og var den nye verdensmester, og der var ingen, der brokkede sig over billederne."

Miami 1964.

BEATLES I DANMARK

"Ringo var jo syg, så de måtte tage af sted uden ham. Man kunne også godt have givet koncert uden George, men selvfølgelig aldrig uden Lennon eller McCartney. Jeg kunne godt tage billeder af The Beatles, uden alle fire var til stede, men aldrig uden de to. De var meget optagede af Tivoli og ville meget gerne derhen efter koncerterne, men der var desværre lukket. I stedet gik vi på bar."

The Beatles gav to koncerter i K.B. Hallen den 4. juni i 1964. Ringo Starr var indlagt på hospitalet, i stedet kom Jimmy Nicol med på trommer.

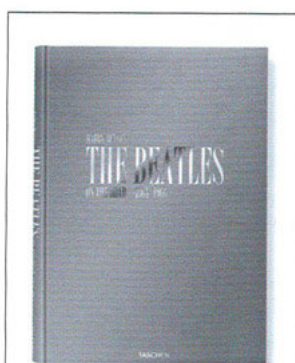

GRUPPEDYNAMIK

"Når de komponerede sange, kunne rummet være fyldt med mennesker, der vadede ud og ind. Det forstyrrede dem ikke.

Det skiftede lidt, hvem der var lederen af gruppen. Nogle dage var det Paul, andre dage var det John, men det var altid en af de to. Paul havde på et tidspunkt sagt til George, at han ikke kunne lide hans sange. Det blev ikke sagt på nogen ondskabsfuld måde, og det gav ikke anledning til noget skænderi eller nogen dårlig stemning. Det var bare sådan, det var. Og Ringo talte ikke rigtig. Han var jo det nyeste medlem i gruppen, og der var ikke rigtig nogen, der regnede ham for noget. John sagde også engang, at Ringo var en bedre beatle, end han var trommeslager. Hverken George eller Ringo prøvede at komme forrest i hierarkiet, det var ikke noget, der generede dem. De vidste godt, at de to andre var meget dygtige og kunne deres job."

'I Feel Fine' bliver til på George V Hotel i Paris 1964.

BOGEN

Harry Benson:
'The Beatles' er udkommet på forlaget Taschen.
272 sider til 4.000 kr.
Taschen.com

AMOK I AMSTERDAM

"The Beatles skulle lave et tv-show, mens de var i Amsterdam. Arrangørerne havde lovet at sørge for, at der ikke kom fans op på scenen, men de kunne ikke kontrollere det. De stod på samme niveau som alle tilskuerne, og pludselig kom de bare væltende. Johns guitar blev bl.a. ødelagt. Det var frygteligt."

Dagen efter koncerterne i København 4. juni 1964 gik turen til Amsterdam. Beatlemaniaen var på sit højeste, og folk kastede sig ned i kanalen for at komme tættere på deres idoler.

